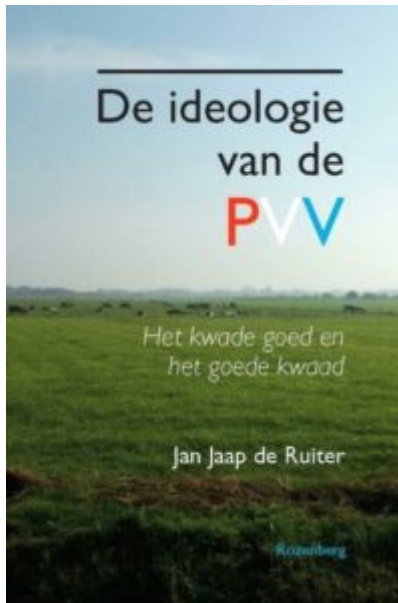

De ideologie van de PVV ~

Hoofdstuk 10 - Epiloog: De gezelligheid zal verdwijnen

Naïef Nederland

Hoofdstuk 13 van *De schijn-élite van de valse munters* draagt dezelfde titel als dit tiende hoofdstuk: 'De gezelligheid zal verdwijnen'. Martin Bosma gaat in dat hoofdstuk in op het in 1990 verschenen werk van Mohamed Rasoel, een pseudoniem, getiteld: *De ondergang van Nederland. Land der naïeve dwazen*. Het boek zorgde indertijd voor een hele rel, ook al beweert Bosma dat de pers nauwelijks aandacht aan de zaak besteedde en geen partij er Kamervragen over had gesteld (p. 185).

Bosma vat *De ondergang van Nederland* als volgt

samen:

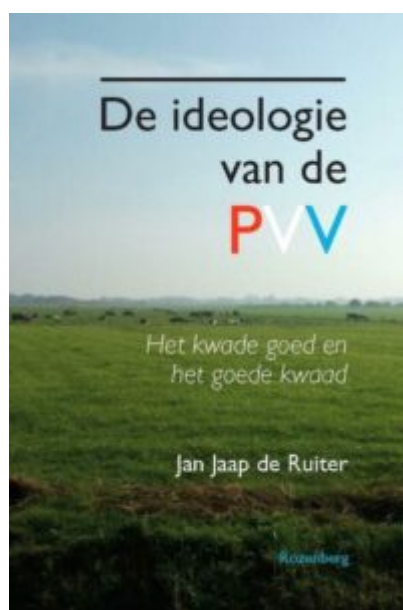
'Het boek is een bijna kinderlijk verhaal over een moslim (de ik-persoon) die emigreert naar Nederland en daar vaststelt hoe naïef Nederland is over de islamisering. Het land stelt alles in het werk om het de mohammedanen naar de zin te maken. Want anders is het discriminatie, en dat is het ergste wat er is. De islam maakt van onze vrijheid gebruik om zich te nestelen in het Westen. De onderliggende gedachte van het boek is keihard: de islamisering zal ons diep treffen en het einde van Nederland betekenen. Maar we zijn vooral onze eigen grootste vijand' (p. 183).

Rasoel voorspelt in zijn boekwerk dat de islamisering resulteert in diverse negatieve effecten waaronder de volgende: homoseksuelen zullen niet meer voor hun homoseksualiteit durven uitkomen; naaktheid en andere overtredingen tegen de islam zullen op televisie en in het openbaar verboden worden; er komen nieuwe nationale wetten naar de wensen van moslims; gebruik van alcohol in het openbaar wordt verboden; de onschuldige blik in de ogen van de Nederlander zal verdwijnen en ten slotte: de gezelligheid, het gevoel voor humor, de vrijheidszin van de Nederlanders zullen verdwijnen (p. 184). Het behoeft geen betoog dat Bosma Mohamed Rasoel als een roepende in de woestijn beschouwt al heb ik nu

niet direct het gevoel dat Rasoels voorspellingen zijn uitgekomen, 20 jaar na dato.

Trefwoord voor mij in de betogen van Rasoel en Bosma is de *gezelligheid*. Die zou dus verdwijnen. Over juist die gezelligheid heb ik een aantal jaren geleden een verhaal geschreven in de eerste en vooralsnog ook enige verhalenbundel die van mijn hand verschenen is: *Welcome to the club en andere verhalen over cultuur, politiek en religie* (Amsterdam, El Hizjra, 2003; met toestemming overgenomen). Ik laat het oordeel over mijn eigen verhaal graag aan de lezer. Wat ik er wel over kan zeggen is dat ik indertijd de gedachte had de werelden om te keren en vast te stellen dat het in wat voor context dan ook maar, altijd 'minder gezellig' wordt als één religie of één ideologie een land of volk beheerst. Enfin, oordeelt u zelf. Het verhaal draagt als titel *Nieuwe gezelligheid* en het sluit dit boek dat de titel '*De ideologie van de PVV*' draagt, als overdenking af.

De ideologie van de PVV ~ Nieuwe gezelligheid, een verhaal

‘Geniet ervan, jongens, het is vast de laatste keer.’

Boer Tjedde schepte nog maar eens van de erwtensoep op aan zijn vrouw Betty en hun zes kinders. Hij en zijn oudste zoon hadden zich voor de maaltijd al te goed gedaan aan de jenever en zijn vrouw had met genoeg een glaasje advocaat weggelepeld.

Het was een dikke, vette soep, de varkenspoten dreven rond en de rookworst stak eruit. Er was roggebroom, besmeerd met reuzel en tijdens de maaltijd dronk iedereen huisgebrouwen bier. Het eten smaakte heerlijk, het was net als vroeger thuis, in het land van herkomst, en het was bovenal gezellig. Na de maaltijd

serveerde boerin Betty koffie, er kwam bezoek, en dus werd er maar weer een borreltje geschonken. Al snel kwam het gesprek op de politieke situatie in het land. Met die goeie ouwe gezelligheid zou het weldra wel eens gedaan kunnen

zijn als het zo doorging. Er was geen houden meer aan, dat was wel duidelijk.

En het was ook afgelopen. Diezelfde dag werd de *unificatiewet* aangenomen door het parlement. Er waren verhitte en vurige debatten aan vooraf gegaan. De oppositie was ertegen tekeer gegaan en even leek het of de regeringspartijen toe zouden geven. De premier, gesteund door het paleis, dreigde echter met een kabinetscrisis en de gelederen werden weer gesloten.

De *unificatiewet* kwam erdoor. Het was gedaan met de pluriformiteit in de maatschappij. Zo gauw de wet in de Staatscourant gepubliceerd was, zouden alle inwoners van het koninkrijk verplicht zijn in het openbare leven de nationale taal te spreken en zich te houden aan de waarden en normen van het land betreffende voedsel en kleding naast tal van andere regels. De premier had erop gewezen dat er geen andere weg naar een vreedzame samenleving was dan die de *unificatiewet* zou voorschrijven. De zogenaamde pluriformiteit in de maatschappij had niet tot wederzijdse acceptatie of grotere harmonie geleid, integendeel, zij had de verschillen tussen de bevolkingsgroepen uitvergroot en het al in de kiem aanwezige wantrouwen versterkt. Culturele diversiteit had geleid tot verdeeldheid. De spanningen liepen hoog op, de debatten op radio en televisie werden allang niet meer met wederzijds respect gevoerd, wijken en buurten raakten gesegregeerd. Alom werd door de autochtone bevolking geroepen om een terugkeer naar de eigen waarden en normen die het koninkrijk zo'n roemrucht en groots verleden hadden geschonken. Het was dan ook welhaast een godsgeschenk dat bij de laatste verkiezingen partijen aan de macht gekomen waren, die pleitten voor een herstel van de eigen, oorspronkelijke identiteit van volk en samenleving.

Deze partijen waren echter realistisch genoeg om de dialoog aan te gaan met de in het land verblijvende migranten. Zij wisten hen ervan te overtuigen dat ten behoeve van een vreedzame samenleving het van het grootste belang was tot een algemeen aanvaard normen- en waardensysteem te komen: het normen- en waardensysteem van het eigen land. De migrantenorganisaties hadden zich ten langen leste neergelegd bij het regeringsinitiatief inziend dat verzet ertegen alleen maar zou leiden tot grotere polarisatie en dat het instemmen ermee de spanningen in de maatschappij zou kunnen doen verminderen. En dat laatste was uiteindelijk wat met name zij hard nodig hadden.

Diep in hun hart begrepen de migranten ook wel dat de ontwikkelingen onvermijdelijk waren. Na 50 jaar in het nieuwe land gewoond te hebben, spraken velen nog steeds de nationale voertaal niet of nauwelijks; van lezen en schrijven

in die spaghettiletters, zoals ze vaak denigrerend werden genoemd, was al helemaal geen sprake. Indertijd waren de mensen niet zozeer uit belangstelling naar het zuiden geëmigreerd; het was de benauwde situatie in het eigen laag liggende koninkrijk in het noorden geweest die ze tot de uittocht dwong. De wereldwijde klimaatverandering deed de zeespiegel voortdurend stijgen en aangezien veel boerderijen diep onder het zeewaterpeil lagen, liepen deze groot gevaar bij stormvloeden. De waterschapsautoriteiten, die onder het voorzitterschap van de majesteit van de Lage Landen zelve stonden, hadden zogenaamde overloopgebieden aangewezen als het water geen uitweg meer zou weten bij grote regenval of hoog water; stond je bedrijf niet in zo'n gebied dan was er nog niet veel aan de hand maar diezelfde autoriteiten hadden ook besloten stukken land 'terug te geven aan de zee, de oorspronkelijke eigenaar'. Waren ze nu helemaal gek geworden? Hadden dijken en waterwerken het koninkrijk van herkomst juist niet groot gemaakt? De plannen voorzagen in het opgeven van maar liefst vijf procent van het grondgebied van het land ten gunste van de zee.

Dat alleen al dwong vele duizenden agrariërs hun toring en nering op te geven en hun heil elders te zoeken. Maar ook de kosten voor het onderhoud van die dijken en waterwerken die gehandhaafd werden rezen de pan uit en ook die kregen landbouwers en boeren op hun conto. De belastingdruk werd ondraaglijk zwaar. Toen dan uiteindelijk een allesverwoestende stormvloed het land trof was voor velen de maat vol. De mensen gingen om zich heen kijken, naar landen waar je nog met plezier kon boeren. En die bleken er volop maar ze waren wel ver weg. Door diezelfde klimaatverandering waren landen die tot voor kort last hadden van droogte door het uitblijven van regen, veranderd in weelderige groene oorden: het was er geleidelijk aan veel natter geworden. Steppes verdwenen en veranderden in lustige groene weiden; op dorre heuvels ontstonden bossen van dennen en loofbomen. Een en ander voltrok zich langzaam maar de veranderingen bleken van blijvende aard. De landen die vanwege droogte en misoogsten altijd voorraadschuren waren geweest van emigranten, begonnen nu zelf migranten aan te trekken.

Het was een perfecte combinatie: de boeren uit de zo zeer bedreigde Lage Landen aan de zee, met al hun ervaring in landbouw en veeteelt waren meer dan welkom de grond te gaan bewerken of vee te gaan houden in de eertijds zo arme en dorre landen in het zuiden.

Er werden migratie-akkoorden gesloten en zo ontstond een arbeidsstroom in een tegenovergestelde richting, van noord naar zuid, en omdat boeren nu eenmaal

niet zonder vrouwen en kinderen kunnen, gingen dezen gewoon mee.

In het nieuwe land leefden de migranten voornamelijk in verafgelegen gebieden, veelal dichtbij elkaar. Er vormden zich gemeenschappen van mensen die elkaar nog kenden uit het oude land. Vanzelfsprekend gingen de kinderen naar de plaatselijke scholen maar ook kwam er een eigen cultureel leven tot bloei. Klaverjasclubs, toneelverenigingen, zelfs fanfarekorpsen werden opgericht. De mensen zochten elkaar op zoals ze dat in het oude land ook gewoon waren. Het toverwoord was gezelligheid; en werd over het woord gezelligheid in het moederland wat lacherig gedaan, in het nieuwe land kreeg het een dodelijk ernstige lading. De mensen deden er alles aan om in de nieuwe omstandigheden een gezellige sfeer vorm te geven. Maar daarmee ontstonden er grote conflicten met de autochtone bureu. Want gezelligheid impliceerde het drinken van alcohol en het houden van barbecues met onder andere varkensvlees en daar ging het mank: het nieuwe land kende geen traditie van alcohol of varkensvlees. Integendeel, de heersende religie en tradities verboden beide.

Nu namen de autoriteiten van het nieuwe land het niet zo nauw met het schenken van alcohol, in elke stad was wel een 'kroeg' te vinden, maar het openlijk gebruiken ervan, al was het in de eigen tuin, was zeer tegen het zere been. Nog meer verzet was er tegen het nuttigen van varkensvlees. De nieuwe boeren waren erin geslaagd, God mag weten hoe, om biggetjes mee te nemen en die waren ze gaan telen. Elke boerderij had wel een kleine varkensstal voor eigen consumptie want de nieuwe boeren hadden natuurlijk goed begrepen dat er in het nieuwe land geen markt voor varkensvlees was. De autoriteiten lieten in eerste instantie de zaken op hun beloop. De boeren waren harde werkers en brachten het eertijds zo dorre land tot bloei; 'we kunnen ze maar beter niets in de weg leggen' zo was het credo maar daar hadden ze buiten de autochtone waard gerekend. Deze verzette zich met kracht tegen het drinken van bier, wijn en vooral jenever, en het eten van varkensskoteletten die tot het dagelijkse menu behoorden van de nieuwe migranten: dit alles was tegen de tradities van het land en de regels van het geloof.

Al sluimerend ontstond er een anti-migrantenbeweging onder de bevolking. De overheid wenste daar echter geen aandacht aan te besteden of bewees lippendienst aan de klachten van de bevolking door loze beloftes te doen of onderzoekscommissies in te stellen.

Het koninkrijk in het zuiden verdronk inmiddels onder de grote stromen van met

name agrarische migranten met hun vrouwen en koters en omdat ze het land zoveel welvaart brachten

werd een oogje toegeknepen voor hun afwijkende eet- en drinkgewoontes. En als dat nu alles was wat getolereerd moest worden dan was dat nog wel te overzien, er was echter meer: de vrouwen van de migranten gedroegen zich wel erg vrijpostig en zonder enig gevoel voor schaamte of respect spraken zij vaak op hoge toon ambtenaren aan - in een overigens tenen krommend slechte beheersing van de nationale voertaal - en legden hun eisen op tafel waar het ging om allerlei overheidsvoorzieningen.

Ook waren er vrouwen bij, al waren het er niet veel, die in de zomer naar zwembaden en stranden togen waar ze er geen been inzagen om met ontbloot bovenlijf van de zon te genieten.

Dat leidde tot onrust onder de eigen bevolking en van tijd tot tijd zelfs tot handgemenen. Een nog groter probleem werden de allochtone jongeren op basisscholen en scholen van het voortgezet onderwijs. Ze spraken de taal van het nieuwe land niet of nauwelijks, weigerden op te staan bij binnenkomst van de leraar of lerares in de klas, stonden te giechelen bij de ceremonie van het hijsen van de nationale vlag en ze gedroegen zich vaak ronduit agressief tegen hun medeleerlingen.

De maatschappij raakte in beroering; de regering moest nu toch echt optreden. Zij beraadde zich, voerde overleg, stelde talloze commissies in en kwam uiteindelijk tot actie. Maar het was niet het type actie dat de eigen bevolking zo vurig wenste. Onder het vaandel van solidariteit kwam de overheid de migranten namelijk tegemoet. Er werden aparte regelingen ingesteld voor het drinken van alcohol en het eten van varkensvlees: beide werden in de privésfeer toegestaan, zelfs buiten in de tuin, en op besloten feesten. Wel moesten de varkens ritueel geslacht worden volgens de gewoontes van het land en door eigen slachters.

Om de gang naar postkantoor en gemeentehuis te verlichten werden voorlichtingsbrochures over tal van onderwerpen in de eigen taal ontwikkeld: Het belang van maagdelijkheid van meisjes; Hoe werkt veelwijverij in de praktijk?; Wat zijn de namen van de maanjaarmaanden? Daarbij werd overigens rekening gehouden met de dialecten van het land van oorsprong - de boeren waren meest dialectsprekers -, zodat folders in het Saksisch, Twents en Weststellingwerfs ter beschikking kwamen. Op basisscholen werd voorzien in lessen eigen taal en cultuur waarvoor leraren uit de moederlanden werden geworven. Dezen moesten nu echter wel de diverse dialecten van het land van herkomst onderwijzen in

plaats van de standaardtaal want de dialecten 'waren de moedertalen van de kinderen en stimuleerden de communicatie thuis'. Vrouwen werd op aparte uren toegestaan gebruik te maken van zwembaden en stranden, gekleed zoals zij maar wensten en er werden subsidies gegeven voor het leren rijden op kamelen, zoals dat gebruikelijk is op het platteland van het koninkrijk.

Het was een serie maatregelen die de nieuwkomers zou moeten helpen zich thuis te voelen in het nieuwe land. Maatregelen die ook het inmiddels bijna 'heilige' begrip gezelligheid zouden beschermen en opnieuw vorm geven.

Toch werkte het niet. De gevolgde politiek leidde niet tot het bestendigen van de nieuwe gemeenschappen in de maatschappij en de wrevel bij de eigen bevolking werd alleen maar groter.

De migranten en hun kinderen interpreteerden de verkregen vrijheid wel heel ruim. Meer dan eens werden ze met alcohol op de openbare weg aangetroffen en ze openden zelfs varkensvleesshoarmatenten waar onder de toonbank ook nog, tegen forse prijzen, spiritualiën verkregen konden worden. Wat ook ergerlijk was, was dat ze in gemeentehuizen en ziekenhuizen, gesteund door tolkendiensten en eigen taalfolders en -brochures, gewoon hun eigen taal bleven spreken en vaak ook in koffiehuisen en restaurants: je kon ze gewoon niet verstaan, waar hadden ze het over? De maatregelen versterkten weliswaar de eigen identiteit van de nieuwe landbewoners en hun kinderen maar er was bij hen geen enkele neiging te registreren om de voertaal van het land te leren. Ook vatten de nieuwkomers nauwelijks interesse op voor de tradities, religie en waarden en normen van de oorspronkelijke bewoners.

Natuurlijk waren er die zeer welbespraakt raakten in de landelijke voertaal en sommigen gingen er zelfs boeken en gedichten in schrijven, de overgrote meerderheid echter – let wel, het waren meest boeren – behielp zich met een enkel woord en trok zich terug op boerderij of in eigen wijken. Met deze politiek was de maatschappij niet geholpen. Integendeel. De verschillen werden groter en groter; het onderlinge wantrouwen groeide; de ergernissen over en weer vloeiden over in wederzijdse agressie. De samenleving bleek duidelijk niet gebaat bij het waarderen van culturele diversiteit. En toen dan ook nieuwe verkiezingen plaats hadden gevonden en een nieuwe regering was gevormd, werd de al eerder gehoorde roep van het volk om handelen gehonoreerd in de vorm van de *unificatiewet*. Het was gedaan met de aparte regelingen betreffende alcohol en varkensvlees: de productie en het gebruik ervan waren van nu af aan verboden. Het eigen taalonderwijs werd met onmiddellijke ingang afgeschaft: van de

migranten werd verwacht dat zij de nationale voertaal binnen korte tijd zouden leren en gebruiken.

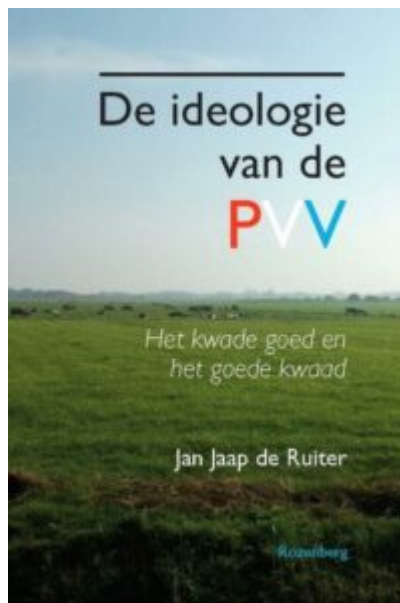
En zo voorzag de nieuwe wet in een lange reeks maatregelen en verordeningen.

‘Nou, eet smakelijk’, wederom zat boer Tjedde met zijn gezin aan de dis maar het enthousiasme van weleer was verdwenen.

Het bleef namelijk tobben, erwtensoep getrokken van schapenvlees: het was even vet als varkensvlees maar de smaak verschilde hemelsbreed. Met lange tanden aten de boer en zijn gezin van de schapenerwtensoep. Bovendien was er in geen velden en wegen meer jenever of advocaat te krijgen en ook bier was onvindbaar. Op illegaal stoken of brouwen stond, na een eerste berisping en een tweede geldboete, een straf van openbare stokslagen en dat was geen pretje. Om zijn gezin te beschermen had boer Tjedde daarom maar afgezien van de koop en het gebruik van alcohol. Het moge verder duidelijk zijn dat de nu gedronken rode bessensap nauwelijks een aanvaardbaar alternatief was voor de smakelijke alcoholische dranken.

Zo werd de maaltijd zonder het gebruikelijke rumoer genuttigd en toen, bij de koffie, de burens weer op bezoek kwamen, ging het gesprek al gauw over het dramatisch veranderde dagelijkse leven. Wat je er ook van dacht, zo constateerde iedereen, en of je nu voor of tegen de *unificatiewet* was: gezellig was het in het nieuwe land allang niet meer.

De ideologie van de PVV ~ Bibliografie

Bartels, E. & O. Storms (2008). *'De keuze van een huwelijkspartner.'* Een studie naar partnerkeuze onder groepen Amsterdammers. Vrije Universiteit Amsterdam: Afdeling Sociale en Culturele Antropologie.

Bat Ye'or (2001). *Islam and Dhimmitude: Where Civilizations Collide*. Fairleigh Dickinson University Press.

Blom, Ph. (2010). *Het verdorven genootschap*. Amsterdam: De Bezige Bij.

Blommaert, J.M.E. (2011). *De heruitvinding van de samenleving*. Berchem: EPO.

Bosma, M. (2010). *De schijn-élite van de valse munters. Drees, extreem rechts, de sixties, nuttige idioten, Groep Wilders en ik*. Amsterdam: Bert Bakker.

Bovekerk, H. (2012). *Prototypical Fascism in Contemporary Dutch Politics*. BA thesis Liberal Arts and Sciences. Tilburg: Tilburg University.

Doorn, J.A.A. van (2007). *Duits socialisme. Het falen van de sociaaldemocratie en de triomf van het nationaal-socialisme*. Amsterdam: Mets & Schilt.

Graaf, H.J. de (1977). *De geschiedenis van Ambon en de Zuid- Molukken*. Franeker: Uitgeverij T. Wever B.V.

Havenaar, R. (2011). *Martin Bosma. Te licht bevonden*. Amsterdam: Uitgeverij van Oorschot.

Hawkes, D. (2003). *Ideology*. Londen: Routledge.

Hilberg, R. (2008). *De vernietiging van de Europese joden 1939-1945* (serie in drie delen). Laren: Uitgeverij Verbum.

Hintzen, J.D. (1918). *De kruistochtplannen van Philips den Goede*. Rotterdam: W.L.& J. Brusse's Uitgevers-Maatschappij.

Horst, H. van der (2002). *Nederland. De vaderlandse geschiedenis van de prehistorie tot nu*. Amsterdam: Prometheus.

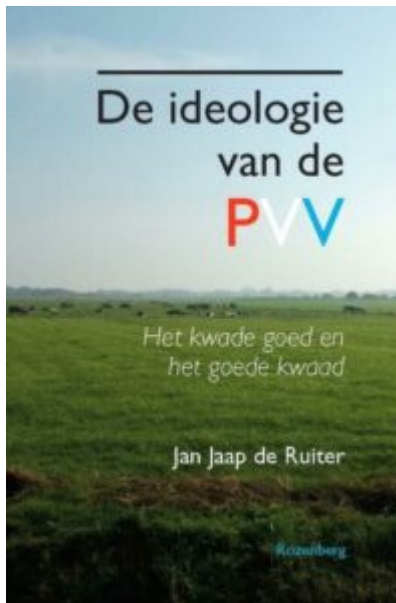
Knaap, G.J. (1992). Tjenkeh, kompeni, agama. Hoofdpijnen uit de geschiedenis van de Ambonse eilanden 1500-1800, in: G.J. Knaap, W. Manuhutu & H. Smeets (red.): *Sedjarah Maluku. Molukse geschiedenis in Nederlandse bronnen*. Amsterdam: Van Soeren & Co & De Bataafsche Leeuw, pp. 9-16.

Larrimore, M. (red.) (2001). *The problem of evil. A reader*. Malden/Oxford: Blackwell Publishing.

Lepre, G. (1997). *Himmler's Bosnian Division. The Waffen-SS Handschar Division 1943-1945*. Atglen: Schiffer Publishing.

- Levi, P. (1985, 2009). *Is dit een mens*. Amsterdam: Athenaeum -Polak & Van Genneep.
- MacDonald, D. B. (1974). Dhimma, in: H.A.R. Gibb & J.H. Kramers (red.). *Shorter Encyclopaedia of Islam*. Leiden: Brill, pp. 75-76.
- Maesschalck, E. de (2008). *De Bourgondische vorsten 1315-1530*. Leuven: Davidsfonds.
- Phalet, K., & D. Güngör (2004). Religieuze dimensies, etnische relaties en burgerschap: Turken en Marokkanen in Rotterdam. In: K. Phalet en J. ter Wal (red.). *Moslim in Nederland*, SCPwerkdokument 106a Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau. Universiteit Utrecht: Ercomer-ICS.
- Riemen, R. (2010). *De eeuwige terugkeer van het fascisme*. Amsterdam: Atlas.
- Roekel, E. van (2011). *Jongens van Nederland. Nederlandse vrijwilligers in de Waffen-SS*. Houten: Spectrum.
- Ruiter, J.J. de (2003). *Welcome to the club en andere verhalen over politiek, cultuur en religie*. Amsterdam: Uitgeverij El Hizjra.
- Ruiter, J.J. de (2005). *De statistieken der religies*. Budel: Damon.
- Ruiter, J.J. de (2011). De wereld volgens Breivik en Bosma, in: *VolZin*, 12, 16, pp. 10-12.
- Schechtman, J. B. (1965). *The Mufti and the Fuehrer*. New York/Londen: Thomas Yoseloff.
- Speer, A. (1969). *Erinnerungen*. Berlin: Propyläen Verlag.
- Strothmann, R. (1974). Ta iya, in: H.A.R. Gibb & J.H. Kramers (red.), *Shorter Encyclopaedia of Islam*. Leiden: Brill, pp. 561-562.
- Van Venetië, E. (2003). Pim Fortuyn: het merk met lef, in P. Strijp & V. de Witte (red.). *Public branding, over zin en onzin van merkenbeleid bij de overheid*. Kluwer Communicatiedossier 20. Amsterdam: Kluwer, pp. 45-48.
- Vermaat, E. (2010). *Heinrich Himmler en de cultus van de dood*. Soesterberg: Uitgeverij Aspekt
-

De ideologie van de PVV ~ Noten

NB Het is mogelijk dat sommige links niet meer werken. Daarom is de inhoud van de links, als het om teksten gaat, in aparte bestanden bewaard die opvraagbaar zijn.

1

<http://weblogs.nrc.nl/expertdiscussies/kleinzoon-van-dreeswil-niet-dat-de-pvv-de-oud-premier-eert/>.

2 www.pvv.nl.

3 Op het moment van de publicatie van dit boek, maart 2011, had PVV-leider Wilders zijn nieuwe boek *Marked for Death: islam's War Against the West and Me* aangekondigd.

Zijn Engelstalige nieuwe boek gaat over de islam en zal wellicht geen vervolg zijn op de bredere beschouwingen van Bosma in diens *De schijn-élite van de valse munters*.

4

<http://www.bruggenbouwers.com/2010/11/21/recensie-vande-schijn-elite-van-de-valse-munters>.

5

<http://www.nieuwwij.nl/index.php?pageID=13&themeID=564498&messageID=6482>.

6 Voor bijbelteksten citeer ik uit de Willibrordvertaling van 1995, zoals ook Bosma doet, zie: <http://www.biblija.net/biblija.cgi?l=nl>. Bosma heeft evenwel in de tekst van Jesaja 5:20 'hun' zoals in de Willibrordvertaling staat veranderd in 'hen'.

7 De juiste transcriptie van takkiya is ta iya, maar voor het leesgemak handhaaf ik de gebruikte spelling.

8 <http://www.smn.nl/agenda/147-smn/438-theatervoorstelling-verborgen-liefde>.

9

Op:

<http://www.chezchiara.com/2010/11/remembranceday-muslim-soldiers-in.html> staan foto's van graven van geallieerde moslimsoldaten die in de Eerste en Tweede Wereldoorlog sneuvelden.

10 Publiciste Bat Ye'or zorgde voor een ruime introductie van deze term door haar publicatie *Islam and Dhimmitude* (zie bibliografie).

11 <http://www.comedycentral.nl/>.

12

<http://www.nrc.nl/nieuws/2011/12/14/eerste-kamer-tegenverbod-op-ritueel-slachten/>.

13 <http://www.gk.nl/index.php?id=9&a=bericht&bericht=7955>.

14 http://headlines.nos.nl/forum.php/list_messages/20042/2.

15

<http://www.volkskrant.nl/vk/nl/3184/opinie/article/detail/2961862/2011/10/11/Massa-immigratie-kwam-vanrechts.dhtml>.

16 <http://www.pvv.nl/index.php/visie/verkiezingsprogramma.html>.

17 In de internetversie van dit boek staat een hoofdstuk waarte lezen is op welke partij NSB-leider Mussert uit zou komen, als hij de stemwijzer zou invullen. Hij zou uitkomen op de PVV. Zie: <http://www.nieuwwij.nl/index.php?pageID=13&themeID=564498&messageID=6482>.

18

<http://www.trouw.nl/tr/nl/4500/Politiek/article/detail/1884013/2011/05/03/Waarom-PVV-politici-thuismoeten-blijven-op-4-mei.dhtml>.

19 http://www.mlwerke.de/me/me06/me06_165.htm.

20 Vertaling (door Angela Pfaff): Er is geen land in Europa, dat niet in de een of andere hoek volkerenruïnes bezit, overblijfselen van vroegere bewoners, teruggedrongen en onderworpen door die natie, die later de draagster van de historische ontwikkeling werd. Deze resten van een, zoals Hegel zegt, door de loop van de geschiedenis onbarmhartig vertrapte natie, dit volkerenafval wordt iedere keer de fanatieke drager van de contra-revolutie en dat blijft zo, totdat zij helemaal uitgeroeid of gedenationaliseerd zijn.

Hun hele existentie is een protest op zich tegen een grote historische revolutie. Zo in Schotland de Gaelics, de steun van de Stuarts van 1640 tot 1745. Zo in Frankrijk de Bretonnen, de steun van de Bourbons van 1792 tot 1800. Zo in Spanje de Basken, met de steun van Don Carlos. Zo in Oostenrijk de panslavische Zuid-Slaven, die niets anders zijn dan het volkeren-afval van een zeer warrige duizend jaren durende ontwikkeling. Dat dit eveneens zeer warrige volkeren-afval zijn heil alleen in de omkering van de hele Europese beweging ziet, die voor hun niet van West naar Oost, maar van Oost naar West zou moeten gaan; en dat dus het bevrijdende wapen, de band voor de eenheid voor hen de Russische knoet is – dat is de natuurlijkste zaak van de wereld.

21 <http://www.nu.nl/binnenland/2546986/algehele-vrijspraakwilders.html>.

22

<http://www.volkskrant.nl/vk/nl/3184/opinie/article/detail/2938440/2011/09/26/PVV-verlangt-terug-naar-de-tijddat-de-Kerk-nog-het-zwaard-hanteerde.dhtml>.

23

<http://www.volkskrant.nl/vk/nl/3184/opinie/article/detail/2938480/2011/09/30/Martin-Bosma-Waar-is-de-universiteit-Tilburg-mee-bezig.dhtml>.

24 <http://www.horstaandemaas.nl/verkiezingen/>

25

http://www.tynaarlo.nl/live/bestuurenorganisatie/artikel_content.pag?objectnumber=729773&referpagina=6790; op deze pagina staat een pdf, getiteld “Totaal uitslag provinciale staten, Gemeente Tynaarlo”.

26

<http://www.volkskrant.nl/vk/nl/2824/Politiek/article/detail/2459291/2011/06/28/PVVer-mag-stem-tegenslachten-niet-zelf-toelichten.dhtml>.

27 www.wodc.nl.

28 http://www.telquel-online.com/301/couverture_301.shtml

29

<http://www.volkskrant.nl/vk/nl/2664/Nieuws/archief/article/detail/655687/2005/04/18/Links-loopt-aan-leiband-moslimeer.dhtml>.

30 <http://www.atlasofeuropeanvalues.eu/new/home.php>.

31 Voor de internetserie van “De ideologie van de PVV” maakte ik gebruik van de vorige versie van de Atlas of European Values (2005). In december 2011 kwam een nieuwe versie uit, waar ik voor deze publicatie uit geput heb.

32 ‘The net sample size (in the sense of completed interviews) is 1500 respondents per country, except Northern Cyprus and Northern Ireland (with 500 interviews each), Iceland (808), Cyprus (1000), Ireland (1013), Norway (1090), Finland (1134), Sweden (1187), Switzerland (1272) France (random sample: 1501, two additional quota samples: 1570), Germany (disproportional sample East: 1004, West: 1071). For country-specific information, see Country Reports on national datasets’ <http://www.europeanvaluesstudy.eu/evs/surveys/survey-2008/dataanddocumentation/>.

33

http://www.fsw.vu.nl/nl/Images/huwelijkenamsterdam%20Spdf_tcm30-60514.pdf.
Ook in bibliotheken opvraagbaar.

34 <http://www.nrc.nl/nieuws/2011/03/15/buruma-treedt-toetot-hoge-raad/>.

35

<http://www.trouw.nl/tr/nl/4328/Opinie/article/detail/2842510/2011/08/09/Wilders-is-gewelddadig-alleenniet-fysiek.dhtml>.

36

http://www.eo.nl/programma/knevelenvandenbrink/2010-2011/page/Corine_de_Ruiter/articles/article.esp?article=12614467.

37

http://www.eo.nl/programma/knevelenvandenbrink/2011-2012/page/Tofik_Dibi/articles/article.esp?article=12658060.

38

<http://www.volkskrant.nl/vk/nl/2824/Politiek/article/detail/1879201/2011/04/22/Geweigderde-lezing-Von-der-Dunk-rechts-populisme-is-terug.dhtml>.

39 <http://binnenland.nieuws.nl/642118#>.

40 <http://www.artikel7.nu/?p=67277>.

41

<http://www.advalvas.vu.nl/nieuws/1549-ik-werd-uitgemaaktvoor-vieze-kankerlijer.html>.

Why The United Arab Emirates Is A Poor Choice For A Global Climate Summit

Landsat view of Socotra

Source: en.wikipedia.org

The UAE is destroying the ecosystem of a UNESCO World Heritage Site, and yet its oil company chief will preside over COP28.

It is no joke; the man who will preside over the upcoming climate summit, [COP28](#) (which will take place in Dubai, United Arab Emirates (UAE), from November 30 to December 12), is the [chief oil executive](#) of the Abu Dhabi National Oil Company (ADNOC), the [third largest](#) oil company in the Arabian Peninsula: Sultan Ahmed Al Jaber, who also is the United Arab Emirates Minister for Industry and Advanced Technology.

Organizations and [lawmakers](#), including a group of [133 U.S. senators and European Union lawmakers](#) concerned with environmental damage, climate change, and [human rights](#) advocates, have denounced the conflict of interest inherent in having the head of an oil company preside over the major international climate change summit that aims to reduce fossil fuel emissions. Meanwhile, in 2022, ADNOC announced [plans](#) for new drilling, which, if realized,

would represent the second-largest expansion of oil and gas production globally.

The Socotra Archipelago

The Socotra archipelago in the Republic of Yemen consists of four islands (Socotra, Abd al-Kuri, Darsa, and Samha) and two rock islets. Lying 200 miles from the mainland coast of Yemen, it is situated strategically in the Arabian Sea, the northwestern part of the Indian Ocean, and east of the Gulf of Aden and the Red Sea—the two bodies of water that link the Mediterranean Sea to South Asia and the Far East. Thus, it is along a crucial maritime route that makes trade between East and West economically viable. An estimated [20,000](#) shipping vessels pass around Socotra annually, carrying 9 percent of the world's oil supply.

Socotra Island, the largest island, represents around [95 percent](#) of the landmass of the Socotra archipelago. [Thirty-seven percent of its 825 plants](#) are native to the island. Socotra also hosts more than [190](#) bird species, [and 90 percent](#) of its reptile species are endemic to the archipelago. [Ninety-five percent](#) of its land snail species are only found on the archipelago. Its diverse marine life includes [253 reef-building corals and 730 coastal fish species](#). The human inhabitants of the archipelago, dwelling mainly on the Socotra and Abdul al-Kuri islands, lead a simple way of life, depending primarily on herding or fishing for their livelihoods.

All component areas of Socotra have been granted [legal environmental protection](#) by UNESCO. It is recognized as one of the world's [five most biodiverse islands](#) with an [Outstanding Universal Value](#) due to its unique flora and fauna. In 2008, Socotra was designated as a UNESCO World Heritage Site.

Illegal Occupation and Overexploitation

In 2015, two cyclones struck Socotra, causing severe human, environmental, and infrastructural damage, and signaling the archipelago's vulnerability to climate change. The UAE sent humanitarian aid to Socotra, [repaired](#) schools, hospitals, housing, roads, and water systems, and set up health centers.

The World Heritage Committee (WHC) expressed [concern](#) about the damage caused by the cyclones and the repairs that needed to be undertaken and requested the Yemen Environment Protection Authority (EPA) to ensure the repairs abide by the [World Heritage Operational Guidelines](#), the road network not be expanded, and the restoration of the damaged seaport be limited to its previous state.

At first, the inhabitants of Socotra appreciated the UAE's assistance. Yet, gradually, they began to observe that the UAE, a key member in the Saudi-led coalition war on Yemen, was expanding its military presence in Socotra. UAE officials started to visit the island frequently. Military cargo planes [arrived](#) with tanks, armored vehicles, and troops, although Socotra was not involved in the war.

The UAE likewise expanded the island's only airport at the capital city, Hadibo, built military bases and camps and installed several [telecommunication towers](#) and two signal intelligence systems (SIGINT). These activities violate Yemeni sovereignty under international law and the 1972 World Heritage Convention.

It also became evident that the UAE was entrenching its control in Socotra through its proxy, the Southern Transitional Council (STC). A secessionist group demanding independence of the southern governorates from the north, the STC is funded and supported militarily by the UAE. The head of the STC, Aidarous Al Zubaidi, resides in Abu Dhabi.

The UAE authorities sacked the governor of Socotra and the EPA chairman, replacing them with individuals loyal to the Emirates. They also replaced Yemeni soldiers guarding the airport and seaport with UAE soldiers, assigned a UAE representative to the island, and [substituted](#) UAE flags with those of the Republic of Yemen. In 2019, the U.S. government sent troops to install a [Patriot missile system in](#) Socotra at the request of the UAE.

The UAE's ambition in the occupation of Socotra is to dominate the surrounding strategic maritime shipping routes, establish an [intelligence hub](#), and develop a tourism industry on the island.

The UAE has dramatically ruptured the way of life for the islands' inhabitants. For example, at Abd al-Kuri island, residents living on the island were forcefully deported in 2022 to establish [a UAE military base](#)—a violation of international humanitarian law and [a war crime](#). In Socotra, which has a population of [60,000](#), the UAE has encouraged inhabitants to sell their homes, promising the owners residency and work permits in the UAE, along with a better quality of life.

A visitor who wishes to remain anonymous because of security concerns and who is familiar with Socotra explained that residents are dismayed by foreign occupiers disrupting their natural heritage and militarizing the island. The

population of Hadibo has swollen due to an influx of Yemeni refugees fleeing the war and as a result of Indian and Pakistani laborers brought in by the UAE to work on their construction projects. Hadibo itself has been transformed by the construction of concrete and cement buildings without regard for traditional building practices and without the necessary infrastructure to support the growing population, such as adequate waste management.

Inhabitants often [demonstrate against the UAE](#) occupation. Many of them have been jailed in “[unofficial detention facilities](#)” operated by the UAE on the island. They have also lodged complaints [with the Yemeni government](#), which is in de facto exile in Riyadh, concerning the UAE’s looting and destroying the island’s natural resources, notably uprooting rare plants and trees, capturing rare birds for export and sale in the UAE, and removing ancient stones from [archaeological sites and settlements](#).

In response, Saudi forces arrived in Socotra in 2018 to curtail UAE aggression. Like the UAE, they disregarded the World Heritage Operational Guidelines, building their telecommunication tower and a military base and converting the EPA office into [their headquarters](#). Tensions over Socotra remain between [the Saudi-led coalition partners](#).

Accelerating Climate Change and Biodiversity Destruction

Environmental destruction entails [two intertwined processes](#): climate change and the destruction of biodiversity, which mutually reinforce each other. Climate change is not the lead driver of biodiversity loss; it is human overexploitation and habitat destruction. Protecting biodiversity helps to safeguard against climate change. In the case of the United Arab Emirates, activists, parliamentarians, and the press have highlighted climate change while ignoring biodiversity loss.

As noted, the UAE is responsible for destroying the biodiversity of a UNESCO World Heritage Site: the Socotra archipelago.

The UAE claims that its activities constitute long-term development projects, mainly under the Khalifa Bin Zayed Al Nahyan Foundation; however, these actions infringe on the international legal status of Socotra as a World Heritage Site and its conservation zoning plan. Paragraph 98 of the Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention [states](#): “Legislative and regulatory measures at national and local levels should assure the protection of

the property from social, economic, and other pressures or changes that might negatively impact the Outstanding Universal Value, including the integrity and/or authenticity of the property.”

Moreover, these activities, such as the increased burning of fossil fuels to supply electricity for lighting, appliances, and air conditioning in newly built military, residential, and commercial buildings, accelerate Socotra’s vulnerability to climate change.

Uprooting trees release carbon dioxide that they store. The increasing number of cars, trucks, ships, and planes resulting from the UAE’s push to exploit the island commercially is causing a surge in greenhouse gas emissions, mainly carbon dioxide.

Climate change in the archipelago is already manifested in cyclones, the rise of average temperatures, drought escalating water shortages, uprooting rare trees, and the reduction of crop production for humans and animals, all of which the UAE is exacerbating.

Similarly, the UAE’s activities risk the biodiversity of sea life along the coastline and the surrounding seas of the archipelago. Oval coral stones from the coastline and red granite from the wadis (valleys) are used to construct walls around plots of land purchased on the coast by investors from the Gulf states, according to a resident. Such activities ignore the conservation zoning plan, damage the landscape, and threaten soil erosion on the coastline and wadis during the rainy season.

In contempt of WHC specifications, the UAE has expanded the seaport at Hadibo to receive warships delivering arms to the island and [commercial fishing](#) ships to load large amounts of catch for sale internationally and marketed as fish from the UAE. At the same time, UAE authorities have prohibited local fishermen from fishing near the seaport, denying them a livelihood.

The occupiers have also imported plants, which often carry alien invasive species and use pesticides despite [WHC’s warnings](#) that such actions threaten Socotra’s biodiversity. According to the Socotra UN Zoning Plan, 2000, Article 10: “Importing seeds, seedlings, pesticides, or fertilizers into the Socotra islands is prohibited unless the responsible authorities have conducted the necessary analysis and examination and issued permits in coordination with the council.”

The UAE is also bulldozing land for tourism, marketing Socotra as an adventure vacation site for tourists on visas [issued](#) by the UAE while facilitating flights from Abu Dhabi.

It Is No Joke

The UAE is destroying one of the most biodiverse archipelagos globally and accelerating climate change. Yet, it is the country responsible for hosting the UN COP28, with its top oil executive presiding over the climate summit.

World leaders and the UN look the other way, enabling the UAE to pursue its international violations with impunity. Climate activists and environmental organizations are ignoring an urgent biodiversity catastrophe because they are so narrowly focused on fossil fuel emissions.

Similarly, mainstream media see no obligation to report the UAE's destruction of a UNESCO World Heritage Site.

Riddled with controversy, COP28 is at a crossroads; it can either restore its credibility by exposing major environmental violations, such as those of the UAE in the Socotra archipelago, and adopt a more holistic approach that includes protecting biodiversity, or continue on a downward spiral.

By Mouna Hashem and Martha Mundy

Author Bios:

Mouna Hashem, PhD, is an international development consultant with extensive experience evaluating development programs and policies at UN agencies (the United Nations Development Program, UNICEF, the International Labor Organization) and other organizations, including the International Committee of the Red Cross, and the World Bank, among others. She is also a researcher on Yemen's socioeconomic and political development. Her writings encompass a range of issues related to governance, poverty alleviation, and development. She is a contributor to the [Observatory](#).

Martha Mundy is a professor emerita of anthropology at the London School of Economics. She began her research career in northern Yemen (1973-77), then taught in Jordan, Lebanon, France, the United States, and the United Kingdom. In 2011-12, she returned to Yemen to work with agronomists on agrarian

transformation. Since the start of the war in 2015, she has examined the impact of policy and war on Yemen's rural society and food systems, including authoring the report "[The Strategies of the Coalition in the Yemen War](#)" (World Peace Foundation, Fletcher School of Law and Diplomacy, 2018). She is a contributor to the [Observatory](#).

Source: Independent Media Institute

Credit Line: This article was produced by [Earth | Food | Life](#), a project of the Independent Media Institute.

Talk Of “Border Crisis” Is Misleading. The Real Crisis Is US-Imposed Poverty

Avi Chomsky -

Photo:

en.wikipedia.org

U.S. policies created the poverty that drives people to migrate here, despite the lack of adequate social supports.

Immigration has been a touchstone of United States political debates for decades, and several cities claim to be at a “breaking point” as they struggle to absorb and support arrived migrants. But is there really a border crisis? And why are cities

like New York unable to cope with the influx of migrants when their numbers are not unusual by historic standards? Have the Biden administration's changes in asylum laws made a difference? Is there a "solution" to the migration "problem"? Avi Chomsky addresses these questions in an exclusive interview for *Truthout*.

Avi Chomsky is professor of history and coordinator of the Latin American studies program at Salem State University. She is the author of many books, including *Is Science Enough? Forty Critical Questions About Climate Justice* (2022); *Central America's Forgotten History: Revolution, Violence, and the Roots of Migration* (2021); *"They Take Our Jobs!": And 20 Other Myths about Immigration* (2007); and *Undocumented: How Immigration Became Illegal* (2014).

C.J. Polychroniou: The influx of migrants at the southern border has sparked renewed attention lately, and the immigration debate is raging once again. In fact, anti-immigrant rhetoric has escalated after Donald Trump said in a recent interview that undocumented people were "poisoning the blood of our country," while a MAGA radio host even called for the shooting of charity workers helping migrants. First, is there an actual migration crisis at the U.S. southern border? Most people seem to think that the U.S. does have a border crisis, though there doesn't seem to be a political consensus on how to deal with the rising flow of migrants. What's your own take on this matter, and why is it that the number of international migrants keeps increasing over the years?

Avi Chomsky: I don't actually agree that there is a "border crisis." There are multiple crises, both inside the U.S. and outside, and sometimes they become most visible to the media and the U.S. public on the border — but the border is only one node of the crises.

The real crisis is what's happening in countries like Haiti, Guatemala, Venezuela, and other places where long histories of colonial exploitation, inequality, and violence are exacerbated by neoliberal economic policies, militarization, new forms of extractivism and displacement, debt and climate change, and pushing people from their homes and into migration. Most people who leave their homes to undertake a dangerous journey in hopes of reaching the U.S. are not exactly voluntary migrants — they are forced out of their homes by desperation.

The U.S. has played an outsized role in all of these crises through its military, political and economic role in the countries people are fleeing. In terms of the

crisis on the border itself, of course the U.S. is 100 percent responsible, both in terms of its immigration policies designed to turn Global South workers into legally excluded, exploitable labor, and in terms of its border policies designed to criminalize and punish migrants, using military means to force them into dangerous and often deadly paths to enter the country.

Certain cities, such as New York, Chicago, El Paso and San Diego, claim to be experiencing a migrant crisis. Let's focus on New York, where more than 100,000 migrants have arrived over the last several months. This influx of migrants is not unusual by historical standards, so why is the city failing to cope with these numbers? Indeed, the operational effort is going so badly that Mayor Eric Adams said a couple of months ago that "this issue will destroy New York City."

A number of different factors or crises are intersecting right now in places like New York or my own hometown of Boston. Every city you mention has its own housing crisis, which existed well before the recent migrant arrivals. Public policy, the real estate industry and the development industry, and banks and lending agencies have collaborated in a gentrification process that replaces affordable housing with luxury housing and offices. Study after study has shown how poor and even middle-income people simply cannot afford to buy or even to rent in these cities. The concept of supply and demand just doesn't work when it comes to basic human needs. All people *need* housing, but it's more profitable to meet the "demand" of people with a lot of money, so investment flows into luxury housing. So, the ongoing housing crisis is one part of the puzzle.

A second piece is shifts in migrants' origins. Mexican and Central American migration has a long history in the U.S., and most migrants who succeed in crossing the border move directly to places where they have family and jobs waiting for them. Housing may be crowded and inadequate, but they have a place to go. This year, for the first time, migrants from Mexico and Central America comprise less than half of those crossing the border. Venezuelans are the largest group right now — and they are much less likely to have established communities and families to take them in.

A third issue is recent changes in policy. President Joe Biden's recent reforms created new avenues for people to cross legally — which is good in that it reduces the risks of dangerous desert crossings — but by pushing people from informal to formal routes, it leaves governmental and nongovernmental agencies flailing to

deal with people who otherwise would just have been fending for themselves. In setting up these new avenues the government failed to take into account what would happen to people *after* they were allowed in. So, there was no plan for shelter or for facilitating work permits for people who have been let into the country legally.

Finally, the federal government is evading its responsibility for the migrants it allows in and hoping that cash-strapped cities will fill in the gap. Republicans like Florida Gov. Ron DeSantis who have shipped migrants to northern, Democratic-controlled cities, were responding to this very real problem that the Democratic administration created — that newly arrived migrants have needs, and individual cities don't have the resources to fill all of these needs. The federal government is also wholly responsible for enabling these legal migrants to obtain work permits.

In the 21st century, successive U.S. administrations have increasingly restricted immigration, and the Trump administration treated immigrants harshly and inhumanely. Now, the Biden administration has made a dramatic shift in asylum policy in order to help solve the migrant crisis. How have the changes to asylum laws affected people who are migrating to the U.S.?

Biden has made some significant changes in terms of policy — but those changes must operate within current immigration law, which can only be changed by Congress. The policy changes are aimed at expanding legal pathways for people at the border to apply for asylum, while making it almost impossible for people who cross the border without permission to do so. Biden has also applied great pressure on Mexico, Guatemala, and other countries to halt immigrants before they get to the U.S. border and militarize their own borders, and to provide refuge for migrants that the U.S. doesn't want.

In terms of increasing legal access, Biden has opened up special programs for migrants from Cuba, Haiti, Nicaragua, Venezuela, Ukraine and some other “politically useful” countries, and set up an online system for asylum seekers to set up appointments for processing. The online system might sound good, bureaucratically... But most people who are fleeing dangerous situations don't have time to wait patiently for an appointment to open up. The flip side of the new policy is that Biden has made it practically impossible for anyone crossing the border without permission to apply for asylum at all. This latter policy is a clear violation of international law.

So, despite his campaign promises to treat immigrants more humanely, Biden has also promoted a lot of anti-immigrant rhetoric and policies, including recently waiving federal environmental regulations to enable new segments of the border wall.

Migrant crises have influenced the rise of far right movements. In fact, migrant crises have not only boosted right-wing, anti-immigration political movements but have even led moderate governments to shift their policies toward immigration by becoming themselves more right wing. Are there real solutions to migration?

I think to talk about “solutions to migration” we need to redefine the problem. Migration is not the problem: The problem is the economic, social, political and environmental collapse confronting many poor countries. Migration, in fact, is the solution for many.

In Venezuela and Cuba, U.S. sanctions and subversion have played a big role in the economic crisis. Removing the sanctions would not solve all of those countries’ problems overnight, but it would help to create the political and economic space that they need to find real solutions to their problems.

Central Americans have been trying to solve their countries’ problems for generations. The problems are rooted in colonial economic and social structures that privilege a small elite, cater to foreign investors, and deny land, labor, environmental, economic and social rights to the poor majorities. When the Central American poor resisted these policies in the early 20th century, the U.S. termed them “savages” and “bandits” and stepped in repeatedly to restore investor-friendly order. After World War II, when the poor resisted these policies and sought to restore sovereignty over their countries’ resources, the U.S. called them “communists” and poured in military aid to crush them. With revolutionary movements crushed by the 1990s, the U.S. was able to turn them into neoliberal investors’ paradises. The only solution that remained for the dispossessed and displaced was migration — but the U.S. won’t even allow that solution!

One final question: What do you consider to be the biggest myths about migrants and immigration?

I titled my 2007 book *“They Take Our Jobs!”: And 20 Other Myths about Immigration* because I think that “they take our jobs” is one of the most common and pernicious myths about immigrants.

Really, the U.S. and other wealthy countries have long functioned on the basis of a kind of dual economy: a formal economy that is regulated and, at least for the past 100 years, has provided a relative degree of protection for workers, with things like minimum wage, health and safety, child labor, and other laws. Meanwhile, in an unregulated, underground economy, workers lack legal rights and protections.

Since the 1970s, the economy has shifted in many ways. The unionized industrial sector has shrunk. Many old and new informal sectors have grown, including everything from fast food to landscaping to gig and delivery sectors. And some industries — like meat processing — have moved away from unionized cities into remote rural areas. All of these industries sought out immigrant (frequently undocumented) workers who they could easily exploit. Undocumented workers, like guest workers — a whole other category of immigrants who are frequently exploited — are unlikely to leave a job or raise their voices because they fear being turned in and deported.

Immigrants take the jobs that nobody else wants — many of them are the workers who, as became clear during COVID-19, are “essential” to everyone’s well-being, but who are the worst treated, worst paid and most vulnerable. Furthermore, they are “essential” because, as the U.S. workforce ages and the birthrate declines, we simply wouldn’t have enough young workers to do the work and pay the taxes without immigrants.

Another big myth about immigrants is that they are a burden on society because they use social services but don’t pay taxes. In fact, most immigrants (depending on their legal status) are not eligible for most social welfare programs, and all immigrants pay taxes. Anyone who works in the formal economy and receives a paycheck will have payroll taxes deducted — income tax, social security, workers comp, etc. Undocumented immigrants who use false papers pay those taxes but will never be able to receive the benefits.

This interview has been lightly edited for clarity.

Source:

<https://truthout.org/articles/talk-of-border-crisis-is-misleading-the-real-crisis-is-us-imposed-poverty/>

C.J. Polychroniou is a political scientist/political economist, author, and journalist

who has taught and worked in numerous universities and research centers in Europe and the United States. Currently, his main research interests are in U.S. politics and the political economy of the United States, European economic integration, globalization, climate change and environmental economics, and the deconstruction of neoliberalism's politico-economic project. He is a regular contributor to *Truthout* as well as a member of *Truthout's* Public Intellectual Project. He has published scores of books and over 1,000 articles which have appeared in a variety of journals, magazines, newspapers and popular news websites. Many of his publications have been translated into a multitude of different languages, including Arabic, Chinese, Croatian, Dutch, French, German, Greek, Italian, Japanese, Portuguese, Russian, Spanish and Turkish. His latest books are *Optimism Over Despair: Noam Chomsky On Capitalism, Empire, and Social Change* (2017); *Climate Crisis and the Global Green New Deal: The Political Economy of Saving the Planet* (with Noam Chomsky and Robert Pollin as primary authors, 2020); *The Precipice: Neoliberalism, the Pandemic, and the Urgent Need for Radical Change* (an anthology of interviews with Noam Chomsky, 2021); and *Economics and the Left: Interviews with Progressive Economists* (2021).